Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions
The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

rum ꝓpter[a] ſuſp itionem: quam contra eundem conceperat: mandatum ſibi traditum reuocaſſet. Eis igitur proponentibus ex adu̓ſo ꝙ ad nos vel ad ipſos huiuſmodi reuocatio non peruenit: vos ꝙ deberetis per litteras ip̄as procedere per quandam interlocutoriam ꝓtuliſtis. Petente ita ꝗ̄ procuratore ipſorum vt inſpiceretis predictam indulgentiaꝫ: ꝓcurator ipſius nobilis ex aduerſo reſpondit: ꝙ non erat per iam dictas litteras procedendum: exhibens alias quaſdam poſterius impetratas inter alia continentes vt ſi de partium voluntate procederet cauſam terminaretis eandem: alioquí ipſa ſufficienter inſtructa remitteretis ad ſe. apo. examen cum indulgentia memorata. quas litteras ipſi ex eo non valere[b] dicebant: qꝛ per eundem. v. poſt reuocationem mandati fuerant impetrate. Quia vero iuxta generalis ſtatuta concilij ap. littere quas ſine ſpeciali[c] mandato domini q̄s impetrat valere nō debent: niſi ſit de illis perſonis[d] a quibus non eſt exigendum de iure mandatum: mādamus quatenus ſi reuocatio[e] mādati ad ꝓcuratorem ꝑuenit cū minus valere debeāt lr̄e que impetrantur ab illo a quo mādatuꝫ dn̄s reuocauit[f]: in negocio iuxta priorum continentiam lr̄aꝝ nō obſtātibus poſterioribus procedatis.

Idem decano ⁊ magiſtro. g. canonico leodiceñ.

Reſcriptum ip̄etratum cōtra hoīem alicuius dioceſis nō extenditur ad hoīem eiuſdeꝫ nominis alterius dioceſis.

Significante. v. nos noueritis accepiſſe ꝙ cum. r. cōtra. u. re. meñ. dio. ſuper qbuſdam pannis ad iudices lr̄as ip̄etraſſet: ideꝫ. v. excipiendo ꝓpoſuit: ꝙ cum idem non de remeñ.[g] ſed de leodiceñ. dioc. exiſteret: ꝑ huiuſmodi lr̄as: cum de dioc. leodiceñ. non faceret aliquā mētionem: conueniri de iure non poterat nec debebat: ⁊ qꝛ exceptionem huiuſmodi admittere denegarunt nr̄am audiētiā appellauit. Ideocꝫ mandamꝰ quatenus ſi eſt ita reuocato in irrituꝫ ⁊c̄.

Idem priori ſancti laudi. ⁊ ſucceñ. roth.

Per reſcriptū impetratū contra hoīes dioceſanos nō pn̄t conueniri homines ciuitatis.

⁊. ff. de ſol. ſi quis ſeruo. de exceptione aūt procuratoris notabitur. ſ. de procu. in noſtra preſentia.

a Propter ſuſpitionem. ſic. ſ. de ꝓcu. in noſtra. ꝓpter ſuſpenſionem pōt ꝓcurator nō ſolum ante ſed ēt poſt litem cōteſ. remoueri. ff. de ꝓcura. Item ſi ſuſpectus. puta ſi affinitate aliqua aduerſario coniungat̄. ff. eo. aut affinitate: aut ſi familiaris fiat aduerſario. ſ. ꝺ of. dele. ĩſinuāte. ⁊ quotiēs noua cā ſupuenit. ff. e. ſi poſt. ⁊ h̄ poſt li. ꝯte. ſꝫ cā cognita. ff. eo. ſi poſt li. ⁊. l. que omnia. ⁊ hoc verum eſt ſi ꝓcura. ꝯdicat. ſecꝰ ſi conſentit qꝛ tūc ſine cauſe cognitione remouet̄. ſ. de ꝓcur. auditis: ⁊ ante lit. ꝯteſt. nulla cā ĩteruenieute. ff. eo. ante litē. Quare ergo non reuocat̄ qcqd factum fuit ꝑ talem ꝓcuratorem. rō ſatis eſt in euidēti qꝛ huiuſmodi reuocatio nō ꝑuenit ad aduerſarium vel ad iudicem: vt ex aduerſo ꝓponebatur: vt. ſ. ſequitur: ⁊ ideo qcqd cum ipſo factum ē valet quouſqꝫ r̄uocatō ſit nota aduerſario vel iudici. ſ. de ꝓcur. mādato nec ille ꝓbauit ꝙ reuocatō mādati ad aduerſarium vel iudicem ꝑueniſſet: ⁊ ideo interlocuti ſunt iudices ſe debere ꝑ huiuſmodi lr̄as ꝓcedere: ⁊ ille nobis ſuꝑ hoc acqeuit ĩterlocutioni oſtēdendo alias lr̄as ĩpetratas ꝑ eundem ꝓcuratoreꝫ que nō valent: ſi reuocatio ad ip̄m ꝓcuratoreꝫ ꝑuenit: ad hoc. n. vero reuocatio teneat neceſſe ē vt ad aduerſariū vel ad iudicē ꝑueniat. ſ. de procur. mādato ⁊ ibi dicemꝰ de hoc: ⁊ hoc in iudicio: ſecus extra iudicium vbi ſufficit ꝙ reuocatio ꝑueniat ad ꝓcuratorem ⁊ poſtea nō valet quod facit in preiudicium dn̄i: ſed bene valet quod facit ante quā reuocatio ad eum ꝑueniat vt. ſ. colligitur. ver. ſi reuocatio ⁊c̄. ff. manda. ſi mandaſſem.

b Nō valere dicebant: ⁊ merito: qꝛ ipſe nobilis hanc allegationem ꝯ aduerſos allegabat: ergo ꝯ ſe illam recipe tenebat̄. xix. diſt. ſi romanoꝝ: ⁊. iiii. q. iii. ſi qs teſtibꝰ. ⁊. ix. di. neqꝫ quoꝝlibet: ⁊. iii. q. viij. cuiꝰ in agendo. ⁊. ſ. de cen. cum olim. ar. ꝯ. xxxvii. di. ſi qd veri. ⁊ di. x. lege. ⁊ ita ex ꝓpria cōfeſſione ꝓbat ſcd̄as lr̄as non valere cui ꝯfeſſioni ſtādum vr̄: ſed non eſt veꝝ niſi reuocatio mandati ad ꝓcuratorem ꝑuenerit: vt. ſ. ſeqtur. ⁊. ff. mā. ſi mandaſſet. ar. ꝙ nō ſufficit reuocare mādatum niſi reuocatio ꝑueniat ad ꝓcuratorem: ut patet hic ⁊ in. l. predicta ſi mādaſſem. ⁊ ita pōt hr̄e ratas lr̄as antequā reuocatio ꝑueniat ad ꝓcu. lꝫ confiteat̄ ſe reuocaſſe mādatum: non tn̄ confitet̄ reuocationem ꝑueniſſe ad ꝓcuratorem. vnde debꝫ illud probare: vt. ſ. dicit: ⁊ ita pꝫ ꝙ prime ēt non debeant valere ſi probet̄ ꝙ reuocatio ad ꝓcuratorem ꝑueniſſet: ⁊ tn̄ dr̄. ſ. ꝙ valēt. ſed h̄ ideo eſt: qꝛ reuocatio nō ꝑuenit ad iudicem vel ad aduerſariū. ſ. de ꝓcur. mandato. ⁊ dr̄ de hoc. ſ. e. in iſto. c. ⁊ aliud eſt in iudicio: ⁊ aliud extra vt dc̄m eſt. ſ. eo. nōnulli. §. ſunt ⁊ alij.

c Sine ſpāli mādato. i. expreſſo ꝺm vinc. ⁊ ita patet hic ꝙ non valent lr̄e ſine ſpāli mandato: lꝫ cōſtitutio illa. ſ. eo. nōnulli. male obſeruet̄ vt dc̄m fuit ibi ⁊ ſic cōfirmatur hic tenor illius ꝯſtōnis. Sed qualiter probabit qs lr̄as impetratas de mandato dn̄i. de hoc dictū eſt in illa cōſtitutione nōnulli. Si quis conſtituat aliquem procuratorem ſuum ad impetrandū ſufficit oſtendere ꝙ ſibi dedit mādatum ad impetrāduꝫ. ſed adhuc non videtur ſufficere qꝛ ꝑ hoc non conſtat ꝙ ille impetrauerit. nam alius potuit eas ĩpetrare: ⁊ ſic non ſufficit oſtendere tale mādatum: qꝛ illud non probat impetrationeꝫ: qꝛ non probat hoc eſſe ꝙ ad hoc contingit abeſſe. ſ. de tranſ. inter corporalia. ⁊. C. vnde cognati. l. non hoc. ⁊ ſic videtur adhuc ꝙ neceſſe ſit probare: ꝙ ille procurator tales lr̄as impetrauit qꝺ erit difficile probare. quid ergo erit? dico ꝙ neceſſe eſt ꝙ oſtendat ſiue ꝓbet mandatum ⁊ ꝙ probet ſe ab illo recepiſſe lr̄as cui mandauit ſiue ab alio pro ipſo. ⁊ conſulo ꝙ tam de mandato q̄ꝫ de receptione litterarum ab illo procuratore fiat publicum inſtrumentū ad faciēdum fidem in iudicio ſi ei obijciatur: ⁊ hoc credo verum tam in cā appellationis q̄ꝫ in lr̄is que impetrātur ꝑ ſimplicem querelaꝫ: lꝫ Jo. dixerit ꝙ non eſt ita in cā appellationis: qꝛ ita bene poſſunt lites finite per ſententiam ſuſcitari per tales litteras impetratas ſine mādato vt per alias. acquieſceret enim forte ſn̄ie ſi litteras non haberet. ⁊ ſic generaliter intelligo cōſtitutionem. Nec decre. ⁊ illa. ſ. eo. nōnulli. de iure ſic nitelligunt̄: tn̄ ſatis credo ſufficere iuramētum impetrātis cum vno teſte ad faciendum fidem ſuper ĩpetratione lr̄arum ex quo cōſtat de mandato. ſ. de ꝓcur. ex inſinuatione. Vinc. dixit ꝙ generalis ꝓcurator ſufficit ad hoc qꝺ eſt ꝯ iſtam lr̄am ⁊ ꝯ legem. ff. ꝺ of. eius cui man. eſt iur. l. i. ſed ipſe exponit. ſpāli. ideſt expreſſo: quod non videt̄ veruꝫ qꝛ in generali procuratione nihil de ĩpetratione exprimitur. ⁊ hoc dicit per legem que potius contradicit. ff. de procura. procurator totorū. ſed ſi haberet generalem procurationem ad lites ⁊ liberam adminiſtrationem ſatis credo ꝙ poſſit litteras impetrare: vt. ff. de procura. procurator cui. ſ. de procur. petitio: ſed ſi haberet mādatum generale ad negocia tantuꝫ non credo ꝙ poſſit litteras impetrare ad lites: qa vt hic dicitur ſpeciale mandatuꝫ exigitur in hoc caſu argu. l. predicte procurator totorum curia tn̄ nō ſeruat hoc qꝺ hic ⁊ ĩ cōcilio dicit̄: nec daret litteras propter hoc appellāti.

d Perſonis. puta liberi parentes fratres ⁊ affines ⁊ liberti. ff. de ꝓcur. ſed ⁊ he perſone: qꝛ ⁊ agere poſſunt pro talibus coniunctis ꝑſonis dūtn̄ ꝯria voluntas nō appareat. ff. de procur. pō. §. vlt.

e Si reuocatio: ſꝫ qs probabit reuocationem ꝑueniſſe ad procuratorem in caſu iſto. capitulum lauduñ. debet probare h̄. alias regulare ē ꝙ actor ſemꝑ debet probare mandatuꝫ: vt dixi. ſ. e. c. nōnulli. papa tamen ꝯtriuꝫ dicit ꝙ reus debet ꝓbare ꝙ non ſint ĩpetrate ꝑ procuratoreꝫ qꝛ non eſt preſumendū ꝙ ſuam pecuniaꝫ iactet ⁊ ita ꝓpter preſumptionem trāffertur probatio in reum.

f Dominus reuocauit. ⁊ ita idem eſt ſi mandatum fuerit reuocatum: ac ſi non habuiſſet mādatū. imo plus qꝛ cōtra voluntatem domini: quare lr̄e nō valent: ⁊ ita patet hic ex lr̄a ſequenti ꝙ ratihabitio in tali caſu locuꝫ non habet aduerſario contradicente. item ſi procurator mandauit hāc impetrationem alij nunquid valebunt littere impetrate per illum. videt̄ ꝙ nō qꝛ procu. ante lit. cō. alium procu. dare non pōt. C. de procur. neqꝫ tutores: ⁊. l. nulla dubitatio. Tu dicas ꝙ bene valent littere ille impetrate ꝑ illū cui procu. mādauit: ⁊ ꝙ dr̄ procur. ante lit. cōte. non poteſt alium procur. conſtituere. iſtud veꝝ eſt ad agendū ſed ad negocia procu. datus alij demandare pōt. ff. mā. ſi procuratorem. §. i. ff. de neg. geſ. ſi qs mandato. ⁊ talis procurator bene committit̄ in curia ⁊ cōſueuit dici in procuratione do tibi ꝑtātem vt alium poſſis: ſi neceſſe fuerit conſtituere procuratorem.

Significante. Diuiditur. qꝛ primo ponit̄ appellātis narratio. In ſcd̄a appellationis cōmiſſio ibi: ideoqꝫ. ab.

g Nō de remen. ſed videtur ꝙ hoc ſibi obeſſe non debuit quia ⁊ ſi hoc dixiſſet: nihilominus litteras habuiſſet. ſ. e. ſuper litteris: quia ex quo de corpore cōſtat: extrinſeca nō nocent licet omnia nō exprimantur. ſ. de cōſan. ⁊ affini. tua nos. ⁊. ff. de rei ven. ſi in rem in fi. ⁊ certum dicitur ſiue proprio nomine ſiue demōſtratione que vicem proprij nominis obtinet deſignetur aut etiam digito oſtendatur. ff. ſi cert. pet. certum eſt. ⁊. ff. de rei ven. ſi in rem in fi. Sed iſte perſonaliter oſtenditur: ergo videtur ꝙ ſit per litteras tales audiendus. Preterea non debet ei talis obeſſe cum cōſtet de errore. C. de iur. ⁊ fac. igno. error facti. Preterea falſa cā nō perimit legatum: ſiue falſa demonſtratio. C. de fal. cā adie. l. ii. ⁊. ff. de con. ⁊ demō. falſa demonſtratio. ⁊. ſ. de cōuer. ꝯiu. ex parte. ii. nec mendaciū obligantis impedit obligationem. ſ. de ꝯuer. ꝯiu. veniens. Sed iſta non proſunt qꝛ rō illius decre. ſuper litteris. non habet locum vbiqꝫ. Nunqd ſi ticius appellet ſe ſeium in litteris valebunt littere: qꝛ ſi hoc dixiſſet pape nihilominus litteras habuiſſet. nō prodeſt ei talis ignorātia ſiue error ĩmo nocet: qꝛ littere nō valebunt: vt hic dicit: ⁊ qꝛ non cadit in iuriſditionem iſtius delegati: qꝛ papa nō intēdit dare iuriſditionem: niſi in hoīem remē. dioc. ⁊ preterea incōueniēs videretur ſi tales lr̄e hic deberēt valere huic: qꝛ ſic viderentur inſerte. qꝛ. v. alius dio. remen. ꝑ illas lr̄as poſſet ꝯueniri ⁊ ita vna clauſula que certa ⁊ determinata videretur poſſet trahi ad plures perſonas: qꝺ eſſe nō debet: qꝛ generalitas in huiuſmodi lr̄is reprobat̄. ſ. e. ad hoc. ⁊ qꝛ reſcripta ſtricti iuris ſunt. ſ. de of. deleg. p. ⁊. g.